

ОБАВЕЗУЈУЋЕ УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМАЊЕ РУКОПИСА*

1. Рукописи у компјутерском слогу предају се у електронској форми (.doc, .docx, .rtf): уникодни фонт, величина 12 (у табелама такође), размак 1,5. Основно писмо је ћирилица. Илустрације: фото или цртеж величине 12,8 × 19 cm – цртеж минимум 600 dpi или ppi (= pixels/inch), фото минимум 300 dpi.
2. Рад на почетку садржи апстракте на основном и на енглеском језику (између 100 и 300 речи) и око 5 кључних речи по апстракту, као и резиме на енглеском језику. Радови на енглеском имају само енглески апстракт.
3. На крају рада налази се Листа референци, која се састоји из два дела (Извори, Литература), по абecedном и азбучном реду аутора, са **пуним** насловима, називима часописа и бројем страна.

Извори: писац и наслов изворног дела, име приређивача (курзив), место и година издања.

Пример:

Есфигменска повеља деспота Ђурђа, прир. *П. Ивић – В. Ј. Ђурић – С. Ђурковић*,
Београд – Смедерево 1989.

Critobuli Imbriotae Historiae, ed. *D. R. Reinsch* (Corpus Fontium Historiae Byzantinae 22),
Berlin – New York 1983.

Литература:

- а) посебне књиге: аутор (курзив), наслов, место и година издања.

Пример:

Пириватрић С., Самуилова држава – обим и карактер, Београд 1998.

- б) чланци у часописима: аутор (курзив), наслов рада, пун назив часописа, број свеске, година (изузетно и место) издања, пун опсег страница.

Пример:

Ostrogorsky G., Observations on the Aristocracy in Byzantium, *Dumbarton Oaks Papers* 25 (1971) 1–32.

- в) колективне и периодичне публикације: аутор (курзив), наслов рада, уредник (курзив), наслов публикације, место и година издања, пун опсег страница.

*Рукопис се шаље на адресу zvvi@vi.sanu.ac.rs уз пратећу **изјаву о ауторству**.

Пример:

Ферјанчић Б., Хиландар и Византија, ур. Г. Суботић, Манастир Хиландар, Београд 1998, 49–62 (**Напомена:** Не наводе се предлозиу: односно **in:**).

Напомена: Стари руски и бугарски наслови транскрибују се према данашњем правопису. У радовима на страним језицима и латиницом транскрибују се сви ћирилички наслови у латиницу неким од стандардних начина.

За грчке наслове искључиво се употребљава монотонска ортографија, изузев приликом навођења изворних текстова. Имена грчких аутора и места објављивања треба да буду транскрибована у латиницу.

Све грчке и ћириличке библиографске јединице морају имати и латиничку транслитерацију. Пример:

Живојиновић М., Документи о аделфатима за келију Светог Саве у Кареји, Зборник радова Византолошког института 24/25 (1986) 385–396. [*Živojinović M., Dokumenti o adelfatima za keliju Svetog Save u Kareji, Zbornik radova Vizantološkog instituta 24/25 (1986) 385–396.*]

Mavrommatis L., Η πρόνοια του Μονομάχου και η διαμάχη για τον Χάντακα (1333–1378), Σύμμεκτα 14 (2001) 257–272 [*Mavrommatis L., Ė pronoia tou Monomachou kai ē diamachē gia ton Chantaka (1333–1378), Symmeikta 14 (2001) 257–272.*]

4. Цитирање у напоменама:

- а) Наслови наведени у Листи референци цитирају се у напоменама у скраћеном облику (за изворе, препознатљива скраћеница; за литературу, презиме аутора и скраћени наслов, граматички чланови се изостављају), праћени страницама које се цитирају (код извора такође поглављима и редовима)

Примери:

Извори:

Critobuli Historiae, 154 (или 118.10–12; **Напомена:** Број реда или стиха одваја се од броја странице или поглавља тачком)

Литература:

а) *Пириватрић*, Самуилова држава, 137.

б) *Ostrogorsky*, Observations, 5–7.

в) *Ферјанчић*, Хиландар и Византија, 53 сл.

- б) Коришћене скраћенице (према језику и писму цитираног рада): *исти/иста, isti/ista, idem/eadem*; исто, isto, ibid; нав. место, nav. mesto, loc. cit; сл., sl., sq. (иза броја стране); уп., up., cf.; нап., n.

- в) Не употребљавају се скраћенице стр., односно р. и рр.